

Sygn. akt IV U 613/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2015r. w S.

odwołania W. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 613/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 24 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił W. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. A., reprezentowany przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że przysługuje mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu stanowiska wskazano m.in., że ubezpieczony będąc uprzednio uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wnosi o ustalenie prawa do renty na dalszy okres. Stanowisko organu rentowego o braku podstaw do stwierdzenia u ubezpieczonego dalszej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową jest niezasadne, gdyż stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie, co potwierdzają prowadzący go lekarze (odwołanie k.1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 kwietnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, a odwołanie nie wnosi do sprawy

żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. A. jest emerytowanym nauczycielem wychowania fizycznego. Ma 62 lata. Do 31 stycznia 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, którą pobierał w zbiegu z emeryturą (decyzja z 3 lutego 2011r. o ponownym ustaleniu prawa do renty do 31 stycznia 2014r. k.149 akt rentowych). Choroba zawodowa stwierdzona u ubezpieczonego polega na wtórnych zmianach przerostowych fałdów głosowych (decyzja Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. nr (...) z 4 czerwca 2006r. k.4 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej za wnioskiem o wydanie orzeczenia przez lekarza orzecznika). W dniu 5 lutego 2014r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (wniosek k.171 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 4 marca 2014r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową do 31 marca 2017r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 4 marca 2014r. k.173 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości wniesionego do powyższego orzeczenia przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika ZUS ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 10 kwietnia 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową (zarzut wadliwości do orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.174 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 10 kwietnia 2014r. k.178 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 24 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (decyzja z 24 kwietnia 2014r. k.179 akt rentowych).

Stwierdzona u ubezpieczonego choroba zawodowa w postaci wtórnych zmian przerostowych fałdów głosowych w aktualnym stanie zaawansowania nie skutkuje u ubezpieczonego niezdolnością do pracy ,tj. stopień nasilenia dysfunkcji krtani nie powoduje w znacznym stopniu utraty zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Zmiany chorobowe narządu głosu ubezpieczonego w dacie zakończenia pracy zawodowej ,tj. w 2002r. nie były całkowicie utrwalone i pod wpływem rehabilitacji i długoletniego odpoczynku głosowego zmniejszyły się tak, iż obserwuje się cechy ustępowania zmian chorobowych narządu głosu. Fałdy głosowe są gładkie, nieznacznie pogrubiałe w części tylnej ze szczelinowatą niedomykalnością fonacyjną w części przedniej głośni. Badanie video stroboskopowe z 4 sierpnia 2014r. obrazuje zmiany przerostowe fałdów głosowych niewielkiego stopnia (opinia biegłego laryngologa - foniatry A. G. i specjalisty medycyny pracy L. M. k.13-18 i uzupełniająca opinia tych biegłych k.39 akt sprawy oraz opinia biegłego otolaryngologa – foniatry A. S. (1) k.57-62 i opinia biegłej z zakresu medycyny pracy A. S. (2) k.71 i 73 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. A. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu laryngologii-foniatry oraz medycyny pracy. W sporządzonej na tę okoliczność opinii biegła laryngolog-foniatra A. G. oraz biegła z zakresu medycyny pracy L. M. stwierdziły, że aktualny stan zaawansowania schorzenia narządu głosu nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy. W oparciu o przeprowadzone badanie video stroboskopowe krtani biegła foniatra stwierdziła, że fałdy głosowe ubezpieczonego są gładkie, nieznacznie pogrubiałe w części tylnej ze szczelinowatą niedomykalnością fonacyjną w części przedniej głośni. Ogółem stwierdzone u ubezpieczonego zmiany przerostowe fałdów głosowych są niewielkiego stopnia i nie powodują utraty w stopniu znacznym zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (opinia k.13-18 i opinia uzupełniająca k.39). Do tożsamyh wniosków doszli kolejni biegli opiniujący w sprawie ,tj. lekarz otolaryngolog-foniatra A. S. (1) (opinia k.57-62 akt sprawy) i biegła z zakresu medycyny pracy A. S. (2) (opinia k.71 i 73 akt sprawy).

Analizując powyższe opinie Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez specjalistów z zakresu schorzenia występującego u ubezpieczonego, a także przez specjalistów z zakresu medycyny pracy. Ponadto opinie poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinie są spójne i należyte uzasadnione, a wnioski z nich płynące zbieżne. Należy wskazać, że ubezpieczony zakwestionował ustalenia biegłych powołując się na konsultację foniatryczną przeprowadzoną w dniu 16 września 2005r. przez profesor B. A. (kopia konsultacji k.34 akt sprawy). Jednakże – jak słusznie zauważyli biegli - konsultacja ta przeprowadzona została blisko 10 lat temu (biorąc pod uwagę datę zaskarżonej opinii) i stan wówczas stwierdzony nie odpowiada stanowi aktualnemu. Należy również wskazać, że Sąd nie przychylił się do wniosku pełnomocnika ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu medycyny pracy A. S. (2). Wniosek był motywowany tym, że opiniująca wcześniej biegła foniatra A. S. (1) (opinia na k.57-62 akt sprawy) stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, ale jednocześnie wskazała, że zmiany chorobowe w narządzie głosu stanowią profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy jako nauczyciel w pełnym wymiarze czasu pracy (fragment opinii na k.61 akt sprawy). W ocenie Sądu takie stwierdzenie biegłego foniatry w świetle całokształtu ustaleń i uzasadniania opinii nie dawało podstaw do wywołania uzupełniającej opinii biegłego z zakresu medycyny pracy. W pierwszej kolejności wskazać należy, że biegła z zakresu medycyny pracy A. S. (2) sporządzając swoją opinię dysponowała już ustaleniami biegłej z zakresu foniatry z 8 lipca 2015r., na co zresztą wskazała w swojej opinii (na k.73 akt sprawy). Ponadto stwierdzenie przez biegłą z zakresu foniatry, że zmiany chorobowe narządu głosu ubezpieczonego stanowią profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy jako nauczyciel w pełnym wymiarze czasu pracy nie czynią zarówno opinii biegłego foniatry, jak i biegłego z zakresu medycyny pracy niepełną czy niejasną. W swojej opinii biegła foniatra A. S. (1) wyraźnie odwołuje się do ustawowej definicji częściowej niezdolności do pracy stanowiącej o utracie w stopniu znacznym zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Utrata takiej zdolności w stopniu, który nie jest znaczny nie skutkuje tym samym niezdolnością do pracy w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej i taki wniosek wpływa z opinii w odniesieniu do ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.